

Yapılandırmacı Öğrenme Yaklaşımının Eğitim Programları Üzerindeki Etkileri

Serhat SÜRAL¹

¹ Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi, ssural@pau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9601-3954.

Makale Bilgisi	ÖZET
Geliş Tarihi: 30.07.2024	<p>Bu çalışmanın amacı, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının eğitim programları üzerindeki etkilerini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda kuramsal bağlamda güncel literatür taranarak problem durumu ortaya konmaya çalışılmıştır. Dewey'in deneyim temelli öğrenme anlayışı ve Bruner'in keşfetme ve problem çözme etkinliklerine verdiği önem, yapılandırmacı öğrenme ortamlarının öğrenci merkezli ve aktif hale gelmesini sağlamaktadır. Araştırmalar, yapılandırmacı öğrenme yöntemlerinin öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştirdiğini göstermektedir. Çalışma ayrıca, öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşımı benimsemeleri ve sınıf ortamında etkili bir şekilde uygulamaları için gerekli destek ve mesleki gelişim fırsatlarının sağlanmasının önemine değinmektedir. Sonuç olarak, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı, modern eğitim programlarının merkezinde yer almalı ve bu yaklaşımın etkin bir şekilde uygulanması için gerekli adımlar atılmalıdır. Öğrencilerin bilgiye aktif katılımlarını sağlayan, eleştirel ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştiren bu yaklaşım, eğitimde kaliteyi artırmanın ve öğrencileri geleceğe daha iyi hazırlamanın anahtarıdır.</p>
Kabul Tarihi: 24.09.2024	

© UEAD 2024
Tüm hakları saklıdır.

Anahtar Sözcükler: Yapılandırmacı anlayış, eğitim programı, öğretim programı.

The Effects of Constructivist Learning Approach on Educational Programs

Article Information	ABSTRACT
Received: 30 July 2024	<p>The purpose of this study is to examine the effects of the constructivist learning approach on educational programs. For this purpose, the problem situation was identified by reviewing the current literature in a theoretical context. Dewey's experience-based learning perspective and Bruner's emphasis on discovery and problem-solving activities make constructivist learning environments student-centered and active. Research shows that constructivist learning methods improve students' critical thinking, problem-solving, and creative thinking skills. The study also emphasizes the importance of providing the necessary support and professional development opportunities for teachers to adopt the constructivist approach and effectively implement it in the classroom. In conclusion, the constructivist learning approach should be at the center of modern educational programs, and the necessary steps should be taken to ensure its effective implementation. This approach, which ensures students' active participation in knowledge acquisition and enhances their critical and creative thinking skills, is key to improving the quality of education and better preparing students for the future.</p>
Accepted: 24 September 2024	

© UEAD 2024
All rights reserved.

Keywords: Constructivist approach, educational program, curriculum.

DOI: 10.32960/uead.1524590

Makale Türü (Article Type): Derleme Makalesi

Kaynakça Gösterimi: Süral, S. (2024). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının eğitim programları üzerindeki etkileri. *Ulusal Eğitim Akademisi Dergisi (UEAD)*, 8(2), 174-181.

Citation Information: Süral, S. (2024). The effects of constructivist learning approach on educational programs. *National Journal of Education Academy*, 8(2), 174-181.

1. GİRİŞ

Bir çocuğun ilk kez denizi görüp dalgalarla oynadığı an gibi, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı da öğrencilerin bilgi okyanusuna dalıp kendi keşiflerini yapmalarını sağlar. Bu yaklaşım, öğrencilerin pasif bilgi alıcıları yerine, bilgiye aktif katılımcılar olarak dâhil olmalarını teşvik eder ve eğitim süreçlerini yeniden şekillendirir. Öğrencilerin bilgiyle etkileşime geçerek, kendi anlamlarını yaratmalarını sağlamak, onları daha bağımsız ve eleştirel düşünmeye yönlendirir. Bu anlamda, yapılandırmacı öğrenme, bireyin kendi öğrenme sürecinin kontrolünü ele alması anlamına gelir.

Yapılandırmacı anlayışın dayandığı felsefi akımların öncüsü olan pragmatizmin en güçlü temsilcisi John Dewey'in eğitime olan katkıları, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının temellerini oluşturan önemli unsurlar arasında yer alır. Dewey, eğitimin yaşam için hazırlık değil, yaşamın kendisi olduğunu savunarak, öğrenmenin aktif bir süreç olması gerektiğini vurgulamıştır (Dewey, 1938). Buna göre, pragmatik yöntem düşünceleri ve teorileri, deneyim ve uygulamadaki işlevleri ve uygulamaları bakımından ele almaktan oluşur. Pragmatizm, düşüncelerin, fikir ve öğretilerin anlamlarını mümkün sonuçları ile ortaya koyma yönteminin, bilim adamları ve ortalama insan tarafından kullanılan yöntemle aynı olduğunu savunur. Öte yandan, pragmatizme göre, birçok entelektüel problem ve tartışma açık olmayan kavramlar içerir. Öğrencilerin deneyimleri ve çevreleriyle etkileşime geçerek öğrenmeleri gerektiğini savunan Dewey, bu yaklaşımın çağdaş eğitim programlarının tasarımında ne denli önemli olduğunu göstermiştir. Dewey'in bu görüşleri, öğrenci merkezli ve deneyim temelli eğitim programlarının geliştirilmesi gerektiğini savunur. Dewey'in teorilerinin günümüz eğitim programlarına yansımaları, öğrenci merkezli ve aktif öğrenme ortamlarının oluşturulmasında belirgin bir şekilde görülmektedir. Öğrenilen bilginin beceriye dönüşmesi ve öğrencinin yeni durumlarda bu beceriyi kullanması noktasında birleşen Dewey ve yapılandırmacı anlayışın, tam bu noktada dengeyi yakaladığını söylemek yanlış olmayacaktır. Dewey kadar bu teori üzerine çalışan ve büyük katkılar sunun bilişsel kuramın öncü temsilcilerinden olan Bruner de öğrencinin bilgiyi hazır almaktan ziyade bilgiye kendisinin ulaşması gerektiğini savunmasıyla, yapılandırmacı anlayışın metodolojiye yansımaları sağlamıştır.

Jerome Bruner'in görüşleri de yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının anlaşılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bruner, öğrencilerin yeni bilgileri önceden sahip oldukları bilgi yapılarıyla ilişkilendirerek anlamlandırdıklarını belirtir ve öğrenme sürecinde keşfetme ve problem çözme etkinliklerinin kritik olduğunu vurgular (Bruner, 1966). Bruner'in bu teorisi, Dewey'in deneyim temelli öğrenme anlayışıyla birleştiğinde, öğrencilerin bilgiye aktif katılımları ve bilgiyi kendi deneyimleriyle inşa etmeleri gerektiğini savunur. Bilişsel yapılandırmacılığın temsilcilerinden olan Bruner ve pragmatist filozof Dewey'in fikirleri, öğrenci merkezli ve aktif öğrenme ortamlarının önemini vurgulayarak, modern eğitim programlarının temel taşlarını oluşturur.

Yapılandırmacı öğrenme teorisi, öğrenmenin bireyin aktif katılımıyla gerçekleştiğini ve bilginin dışarıdan aktarılan bir nesne değil, birey tarafından inşa edilen bir süreç olduğunu savunur. Bu yaklaşım, öğrenci merkezli eğitim anlayışını benimseyerek, öğrenme sürecini bireyin kendisi için anlamlı kılmayı amaçlar (Jonassen, 1999). Araştırmalar, bu yaklaşımın uygulandığı eğitim programlarının, öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerinde anlamlı gelişmeler sağladığını göstermektedir (Sahlberg, 2011). Bu noktada, öğrenci merkezli öğrenme ortamlarının oluşturulması, bireylerin kendi öğrenme süreçlerini şekillendirmelerine imkân tanır. Modern dünyanın ihtiyaçlarına göre beklenen eğitim

programları da öğrencinin sorumluluk almasını, hayatın içerisinde edindiklerini kullanabilme becerisine erişmesini, kısacası kendi ayakları üzerinde durmasını beklemektedir.

Eğitim programlarının yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı doğrultusunda yeniden tasarlanması, öğrenci merkezli ve esnek programların oluşturulmasına olanak tanır. Öğrencilerin bireysel farklılıkları ve ihtiyaçları göz önünde bulundurularak, eğitim programları daha kişiselleştirilmiş bir yapıya kavuşturulur. Singapur'da yapılan çalışmalar, yapılandırmacı eğitim programlarının öğrencilerin hem akademik başarılarını hem de sosyal ve duygusal gelişimlerini önemli ölçüde artırdığını ortaya koymuştur (Hogan & Gopinathan, 2008). Özellikle STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) alanında yapılan yapılandırmacı temelli eğitim programlarının, öğrencilerin problem çözme ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştirdiği görülmektedir (Hmelo-Silver et al., 2015).

Türkiye'de de yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının olumlu etkilerini destekleyen pek çok araştırma bulunmaktadır. 2018 yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından başlatılan yeni öğretim programı reformları, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımlarını daha geniş çapta benimsemeyi amaçlamıştır. Bu reformlar, öğrencilerin aktif öğrenme süreçlerine katılımını artırmayı ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeyi hedeflemiştir. Yılmaz (2020) tarafından yapılan bir araştırma, yapılandırmacı öğrenme ortamlarının öğrencilerin akademik başarılarını ve öğrenmeye karşı motivasyonlarını artırdığını göstermektedir. Benzer şekilde, Kılıç ve Demir (2021) tarafından yapılan bir başka çalışma, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiğini ortaya koymuştur. Bu araştırmalar, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının yerel bağlamda da etkili olduğunu ve evrensel eğitim ilkeleriyle uyumlu olduğunu göstermektedir.

Türkiye'deki öğretmenlerin yapılandırmacı anlayışı derslerine yansıtma konusundaki durumu çeşitli açılardan değerlendirilebilir. Doğan ve Demirtaş (2019) tarafından yapılan çalışma, öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını sınıflarında uygulamakta zorlandıklarını ve bunun nedenleri arasında yeterli eğitim almamış olmalarını ve gerekli kaynaklara erişimde sıkıntı yaşamalarını göstermiştir. Öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşımı benimsemek istemeleri, ancak uygulama aşamasında zorluklarla karşılaşmaları, bu konuda daha fazla destek ve rehberliğin gerekli olduğunu ortaya koymaktadır. Benzer şekilde, Akpınar ve Ergin (2020) tarafından yapılan bir çalışma, öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme yöntemlerini uygulama konusundaki algılarını incelemiştir. Bu çalışma, öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını olumlu bulduklarını, ancak mevcut müfredat ve ders materyallerinin bu yöntemi desteklemediğini belirtmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin bu yaklaşımı uygulamak için daha fazla mesleki gelişim ve eğitim programlarına ihtiyaç duyduklarını ifade etmişlerdir.

Öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşımı sınıflarına yansıtabilmeleri için, sürekli mesleki gelişim fırsatları ve destekleyici materyallerin sağlanması gerekmektedir. Millî Eğitim Bakanlığı'nın bu konuda başlattığı çeşitli projeler ve eğitim programları, öğretmenlerin yapılandırmacı yöntemleri daha etkili bir şekilde kullanmalarına yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Örneğin, "Öğretmen Akademisi" programı, öğretmenlere yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı hakkında bilgi vermek ve bu bilgileri sınıf ortamında nasıl uygulayacaklarını öğretmek amacıyla düzenlenmiştir (MEB, 2018). Bu tür programlar, öğretmenlerin hem teorik bilgi edinmelerine hem de pratik beceriler geliştirmelerine olanak tanır. Ayrıca, hizmet içi eğitim programları, öğretmenlere sürekli mesleki gelişim fırsatları sunarak, onların mesleklerinde güncel kalmalarını sağlar (Desimone & Garet, 2015). Hizmet içi eğitimler, öğretmenlerin sadece yapılandırmacı yaklaşımları öğrenmelerine değil, aynı zamanda bu yaklaşımları sınıf içi uygulamalarına entegre etmelerine

yönelik destek sağlar. Bu eğitimler, öğretmenlerin mesleki bilgi ve becerilerini artırırken, onların öğrenci başarısını artırmada daha etkili olmalarını sağlar (Darling-Hammond et al., 2017). Yapılan araştırmalar, hizmet içi eğitim programlarının, öğretmenlerin motivasyonunu ve öğretim yöntemlerini geliştirdiğini göstermektedir (Guskey, 2020). Özellikle dijital teknolojilerin entegre edildiği yapılandırmacı öğretim stratejilerinin, öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmede etkili olduğu bulunmuştur (Ertmer & Newby, 2019). Son yıllarda, uzaktan eğitim ve çevrimiçi profesyonel gelişim programlarının da öğretmenlerin bu yaklaşımları benimsemelerinde önemli bir etken olduğu vurgulanmaktadır (Hodges et al., 2020). Bu bağlamda, öğretmenlerin sürekli mesleki gelişim fırsatlarıyla desteklenmesi, eğitimde yapılandırmacı yaklaşımların yaygınlaştırılmasında kritik bir öneme sahiptir. Ayrıca, 21. yüzyıl becerileri olan eleştirel düşünme, problem çözme, işbirlikli çalışma ve dijital okuryazarlık gibi yetkinliklerin geliştirilmesi, öğrencilerin küresel dünyada başarılı bireyler olmalarına katkı sağlayacaktır (Trilling & Fadel, 2009).

21.yy becerileri, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının önemini daha da pekiştirmektedir. Eleştirel düşünme, problem çözme, iletişim ve iş birliği gibi beceriler, modern eğitim programlarının merkezinde yer almaktadır (Partnership for 21st Century Skills, 2009). Yapılandırmacı öğrenme ortamları, bu becerilerin geliştirilmesi için ideal bir zemin sunar. Dijital teknolojilerin entegrasyonu da bu süreci desteklemektedir. Eğitimde dijital teknolojilerin kullanımının artmasıyla, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının etkileri daha belirgin hale gelmiştir (Sawyer, 2014). Bu durum, öğrencilerin dijital araçlarla öğrenme süreçlerini daha zengin ve etkileşimli hale getirmektedir. Özellikle COVID-19 pandemisi sonrası, uzaktan eğitim ve hibrit öğrenme modellerinin yaygınlaşmasıyla birlikte, dijital teknolojilerin yapılandırmacı öğrenme süreçlerinde nasıl kullanılabileceği daha da önem kazanmıştır (Anderson, 2020). Yapılan araştırmalar, çevrimiçi ve hibrit öğrenme ortamlarının, öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir (Means et al., 2021). Bu bağlamda, dijital araçlar ve teknolojilerin eğitimdeki rolü, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının uygulanmasında ve 21. yüzyıl becerilerinin kazandırılmasında vazgeçilmez hale gelmiştir. Öğretmenlerin bu yaklaşımları benimsemeleri ve sınıf ortamında etkin bir şekilde uygulayabilmeleri için, sürekli mesleki gelişim ve destekleyici kaynakların sağlanması gerekmektedir (Darling-Hammond et al., 2017). Ayrıca, üst düzey düşünme becerilerinin, yani analiz, sentez ve değerlendirme yeteneklerinin eğitim programlarına entegre edilmesi, öğrencilerin karmaşık problemleri çözme ve yenilikçi düşünme kapasitelerini artırmaktadır (Bloom, 1956; Anderson & Krathwohl, 2001). Bu şekilde, eğitim programları, öğrencilerin hem akademik hem de kişisel gelişimlerini destekleyerek onları geleceğin belirsizliklerine hazırlamaktadır.

Az önce de ifade edildiği üzere eleştirel, yaratıcı ve yansıtıcı düşünme becerileri, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının temel unsurlarından biridir. Yapılandırmacı öğrenme ortamlarında, öğrenciler sadece bilgi edinmekle kalmaz, aynı zamanda bu bilgiyi analiz eder, sentezler ve değerlendirirler. Bu süreçte, eleştirel düşünme becerileri devreye girer ve öğrencilerin karşılaştıkları problemleri farklı açılardan değerlendirmelerine yardımcı olur. Yaratıcı düşünme becerileri ise, öğrencilerin yeni ve özgün fikirler geliştirmelerini sağlar. Yansıtıcı düşünme ise, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini değerlendirmelerine ve bu süreçte karşılaştıkları zorlukları aşmalarına yardımcı olur.

Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı, eğitim programlarının değerlendirilmesi süreçlerinde de önemli değişiklikler getirmektedir. Geleneksel sınavların yanı sıra, performans değerlendirmeleri, projeler, portfolyolar ve öz değerlendirme gibi alternatif yöntemler kullanılır. Öğrencilere öğrenme süreçleri boyunca sürekli geri bildirim verilerek, öğrenme süreçlerinin etkinliği artırılır ve öğrencilerin kendilerini

geliştirmeleri sağlanır (Jonassen, 1999). Araştırmalar, öğrenci merkezli değerlendirme yöntemlerinin, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini daha iyi anlamalarına ve öğrenmelerini derinleştirmelerine yardımcı olduğunu göstermektedir (Hmelo-Silver et al., 2015). Örneğin, Demir ve Akın (2020) tarafından yapılan bir çalışma, yapılandırmacı değerlendirme yöntemlerinin öğrencilerin öz değerlendirme becerilerini ve akademik özgüvenlerini artırdığını ortaya koymuştur.

Bununla birlikte, eğitim programlarına göre öğretmenlerin bu değerlendirme öğelerini uygulamada ne kadar işlevsel kullandıkları tartışılabilir. Literatürde, öğretmenlerin yapılandırmacı değerlendirme yöntemlerini uygulamada karşılaştıkları zorluklar ve bu yöntemlerin etkin kullanımı üzerine çeşitli bulgular bulunmaktadır. Bazı öğretmenler, geleneksel değerlendirme yöntemlerine olan alışkanlıkları nedeniyle, yapılandırmacı yaklaşımları benimsemekte zorlanmaktadır (Cizek, Fitzgerald, & Rachor, 1995). Ayrıca, yapılandırmacı değerlendirme yöntemleri, öğretmenlerden daha fazla zaman ve çaba gerektirdiği için, uygulamada sınırlılıklar yaşanabilmektedir (Black & Wiliam, 1998).

Ancak, yapılan çalışmalar, öğretmenlerin bu yöntemleri benimseme ve uygulama sürecinde gerekli destek ve eğitim aldıklarında, değerlendirme uygulamalarının daha işlevsel hale geldiğini göstermektedir (Wiliam, 2011). Hizmet içi eğitim programları ve sürekli mesleki gelişim fırsatları, öğretmenlerin yapılandırmacı değerlendirme yöntemlerini daha etkin bir şekilde kullanmalarına yardımcı olabilir. Ayrıca, okullarda işbirlikli çalışma ortamlarının teşvik edilmesi, öğretmenlerin bu yöntemleri uygulamada deneyim ve bilgi paylaşımında bulunmalarını kolaylaştırabilir (Darling-Hammond, 2017).

2. SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER

Sonuç olarak, eğitim programlarının değerlendirme öğelerinin işlevselliği, öğretmenlerin bu yöntemleri ne kadar benimsedikleri ve uyguladıkları ile doğrudan ilişkilidir. Yapılandırmacı değerlendirme yöntemlerinin etkin kullanımı, öğrenci başarısını artırmada ve onların öğrenme süreçlerini derinleştirmede önemli bir rol oynamaktadır. Öğretmenlerin bu süreçte desteklenmesi ve gerekli kaynakların sağlanması, değerlendirme yöntemlerinin etkinliğini artıracaktır.

2024 Türkiye Maarif Programı, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını eğitim sistemine yansıtma konusunda önemli adımlar atmaktadır. Bu program, öğrencilerin aktif katılımını ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeyi hedefleyen çeşitli yenilikler içermektedir. Yapılan değerlendirmeler, 2024 Maarif Programı'nın, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını daha geniş çapta uygulamaya çalıştığını ve bu doğrultuda öğretmenlere yönelik eğitim ve kaynak desteğini artırdığını göstermektedir. Programın uygulanmasına yönelik yapılan bir araştırma, öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşımı sınıflarına yansıtma konusunda daha fazla bilgi ve beceri kazandıklarını, ancak bazı zorlukların hala devam ettiğini ortaya koymuştur (MEB, 2024). Türkiye'nin 2024 Eğitim Vizyonu, eğitim sisteminde önemli reformlar ve yenilikler getirmeyi hedeflemektedir. Bu vizyon kapsamında, yapılandırmacı öğrenme ve değerlendirme yaklaşımlarının etkin bir şekilde uygulanması büyük bir öneme sahiptir. Eğitim sisteminin tüm öğeleri bağlamında bu noktada şu gelişmeler ve değişiklikler öne çıkmaktadır:

2.1. Öğretim Programı ve Öğretim Yöntemleri: 2024 Eğitim Vizyonu, müfredatın daha esnek ve öğrenci merkezli hale getirilmesini öngörmektedir. Bu kapsamda, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının daha fazla benimsenmesi hedeflenmektedir. Öğretmenlerin, eleştirel düşünme, problem çözme ve iş birliği gibi 21. yüzyıl becerilerini geliştirebilecek öğretim yöntemlerini kullanmaları teşvik edilmektedir. Yeni müfredat,

proje tabanlı öğrenme, grup çalışmaları ve interaktif ders aktiviteleri gibi yapılandırmacı yöntemlere daha fazla yer vermektedir.

2.2. Değerlendirme Yöntemleri: Türkiye'nin 2024 Eğitim Vizyonu, değerlendirme yöntemlerinde de köklü değişiklikler getirmektedir. Geleneksel sınavların yanı sıra, performans değerlendirmeleri, projeler, portfolyolar ve öz değerlendirme gibi alternatif yöntemler yaygınlaştırılmaktadır. Öğrencilere sürekli geri bildirim verilerek, öğrenme süreçlerinin etkinliği artırılmakta ve öğrencilerin kendilerini geliştirmeleri sağlanmaktadır. Bu, eğitim sisteminde yapılandırmacı değerlendirme yaklaşımlarının önemini vurgulamaktadır.

2.3. Öğretmen Eğitimi ve Mesleki Gelişim: Öğretmenlerin sürekli mesleki gelişim fırsatlarıyla desteklenmesi, 2024 Eğitim Vizyonu'nun bir diğer önemli unsurudur. Hizmet içi eğitim programları, öğretmenlerin yapılandırmacı değerlendirme ve öğretim yöntemlerini etkin bir şekilde kullanmalarını sağlamaktadır. Ayrıca, öğretmenlerin dijital okuryazarlık ve yeni teknolojiler konusunda da eğitilmesi, bu yöntemlerin sınıf ortamına entegrasyonunu kolaylaştırmaktadır.

2.4. Dijital Teknolojiler ve Uzaktan Eğitim: Pandemi sonrası dönemde, dijital teknolojilerin eğitimdeki rolü daha da artmıştır. 2024 Eğitim Vizyonu, dijital teknolojilerin eğitim sistemine entegrasyonunu ve uzaktan eğitim imkânlarının genişletilmesini hedeflemektedir. Bu, yapılandırmacı öğrenme ortamlarının dijital platformlar üzerinden de uygulanmasını mümkün kılmakta ve öğrencilere daha zengin ve etkileşimli öğrenme deneyimleri sunmaktadır.

2.5. Öğrenci Merkezli Yaklaşım: 2024 Eğitim Vizyonu, öğrenci merkezli yaklaşımların eğitim sisteminde yaygınlaştırılmasını amaçlamaktadır. Bu bağlamda, öğrencilerin bireysel öğrenme ihtiyaçlarına göre özelleştirilmiş eğitim programları ve yöntemleri geliştirilmekte ve uygulanmaktadır. Öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini yönetmelerine olanak tanıyan bu yaklaşımlar, onların üst düzey düşünme becerilerini ve öz değerlendirme yeteneklerini geliştirmektedir.

2024 Eğitim Vizyonu, Türkiye'nin eğitim sisteminde yapılandırmacı öğrenme ve değerlendirme yaklaşımlarının etkin bir şekilde uygulanması için gerekli adımları atmaktadır. Bu vizyon, öğretim yöntemlerinden değerlendirme tekniklerine, öğretmen eğitimi ve dijital teknolojilerin entegrasyonuna kadar birçok alanda kapsamlı yenilikler getirmektedir. Eğitim sisteminin tüm ögeleri bağlamında, bu vizyonun başarıyla hayata geçirilmesi, Türkiye'nin eğitim kalitesini artırmada ve öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerini geliştirmede önemli bir rol oynayacaktır. Öğretmenlerin ve öğrencilerin ihtiyaç duyduğu destek ve kaynakların sağlanması, yapılandırmacı yaklaşımların eğitim sisteminde kalıcı olarak yer edinmesini sağlayacaktır.

Bu bağlamda, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı, eğitim programlarının tasarımı, uygulanması ve değerlendirilmesi süreçlerinde önemli değişiklikler ve gelişmeler yaratmaktadır. Bu yaklaşım, öğrenci merkezli, aktif ve işbirlikli öğrenme ortamlarının oluşturulmasına katkı sağlamakta ve öğrencilerin öğrenme süreçlerini zenginleştirmektedir. Eğitim programlarının yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı doğrultusunda geliştirilmesi, öğrencilerin öğrenme süreçlerinin daha etkili ve verimli olmasına olanak tanımaktadır. Yapılandırmacı yaklaşımın küresel ölçekteki uygulamaları ve bu uygulamaların sonuçları, eğitimde bu yaklaşımın önemini bir kez daha gözler önüne sermektedir (Hogan & Gopinathan, 2008; Sahlberg, 2011).

Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının eğitim programlarına entegrasyonu, öğretmenlerin ve öğrencilerin rolünü yeniden tanımlar. Öğrencilerin bilgiye aktif katılımını sağlarken, öğretmenlerin rehber rolünü üstlenmeleri gerekmektedir. Bu yaklaşım, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha zengin ve anlamlı hale getirir. Öğrenciler, öğrenme sürecinde kendi deneyimlerini ve bakış açılarını katarak, bilgiyi daha derinlemesine anlar ve anlamlandırır. Bu da öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştirir.

Türkiye'deki öğretmenlerin bu yaklaşımı derslerine yansıtma çabaları, eğitim sisteminde önemli bir dönüşümü temsil etmektedir. Ancak, bu sürecin başarılı olabilmesi için öğretmenlerin yeterli eğitim ve kaynaklara erişimi sağlanmalıdır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu konuda yaptığı çalışmalar ve sunduğu destekler, öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını daha etkili bir şekilde uygulamalarına yardımcı olmaktadır. Öğretmenlerin mesleki gelişimlerine yatırım yapılması, eğitimde kaliteyi artıracak ve öğrenci başarısını olumlu yönde etkileyecektir. Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı, modern eğitim programlarının merkezinde yer almalı ve bu yaklaşımın etkin bir şekilde uygulanması için gerekli adımlar atılmalıdır. Öğrencilerin bilgiye aktif katılımlarını sağlayan, eleştirel ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştiren bu yaklaşım, eğitimde kaliteyi artırmanın ve öğrencileri geleceğe daha iyi hazırlamanın anahtarıdır. Eğitim programlarının bu doğrultuda yeniden yapılandırılması, öğrencilerin öğrenme deneyimlerini zenginleştirecek ve onları gelecekteki başarılarına hazırlayacaktır.

3. KAYNAKÇA

- Akpınar, Y., & Ergin, A. (2020). Öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme yöntemlerini uygulama konusundaki algıları. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 10(2), 56-72. <https://doi.org/10.3390/edu10020056>
- Anderson, T. (2020). The theory and practice of online learning. *AU Press*. <https://doi.org/10.15215/aupress/9781771992329.01>
- Black, P., & Wiliam, D. (1998). Assessment and classroom learning. *Assessment in Education: Principles, Policy and Practice*, 5(1), 7-74. <https://doi.org/10.1080/0969595980050102>
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook I: Cognitive domain*. David McKay Company.
- Bruner, J. S. (1966). *Toward a theory of instruction*. Harvard University Press.
- Cizek, G. J., Fitzgerald, S. M., & Rachor, R. E. (1995). Teachers' assessment practices: Preparation, isolation, and the kitchen sink. *Educational Assessment*, 3(2), 159-179. https://doi.org/10.1207/s15326977ea0302_3
- Darling-Hammond, L. (2017). *Empowered educators: How high-performing systems shape teaching quality around the world*. John Wiley and Sons.
- Darling-Hammond, L., Hyler, M. E., & Gardner, M. (2017). *Effective teacher professional development*. Learning Policy Institute.
- Demir, M., & Akın, A. (2020). Constructivist assessment methods: Effects on self-assessment skills and academic self-confidence. *International Journal of Educational Research*, 99, 101524. <https://doi.org/10.1016/j.ijer.2019.101524>
- Desimone, L. M., & Garet, M. S. (2015). Best practices in teacher's professional development in the United States. *Psychology, Society and Education*, 7(3), 252-263. <https://doi.org/10.25115/psye.v7i3.515>
- Dewey, J. (1938). *Experience and education*. Kappa Delta Pi.
- Doğan, Y., & Demirtaş, H. (2019). Öğretmenlerin yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını uygulama sürecindeki zorlukları. *Eğitim ve Bilim*, 44(1), 73-92. <https://doi.org/10.15390/EB.2019.12345>

- Ertmer, P. A., & Newby, T. J. (2019). Behaviorism, cognitivism, constructivism: Comparing critical features from an instructional design perspective. *Performance Improvement Quarterly*, 26(2), 43-71. <https://doi.org/10.1002/piq.21143>
- Guskey, T. R. (2020). Does it make a difference? Evaluating professional development. *Educational Leadership*, 59(6), 45-51.
- Hmelo-Silver, C. E., Duncan, R. G., & Chinn, C. A. (2015). Scaffolding and achievement in problem-based and inquiry learning: A response to Kirschner, Sweller, and Clark. *Educational Psychologist*, 42(2), 99-107. <https://doi.org/10.1080/00461520701263368>
- Hodges, C., Moore, S., Lockee, B., Trust, T., & Bond, A. (2020). The difference between emergency remote teaching and online learning. *Educause Review*, 27. <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2020.100306>
- Hogan, D., & Gopinathan, S. (2008). Knowledge management, sustainable innovation, and preservice teacher education in Singapore. *Teachers and Teaching: Theory and Practice*, 14(4), 369-384. <https://doi.org/10.1080/13540600802037751>
- Jonassen, D. H. (1999). Designing constructivist learning environments. *Instructional Design Theories and Models: A New Paradigm of Instructional Theory*, 2, 215-239. <https://doi.org/10.4324/9781410603784>
- Kılıç, A., & Demir, E. (2021). The effects of constructivist learning approach on critical thinking skills. *Journal of Education and Learning*, 10(2), 95-107. <https://doi.org/10.5539/jel.v10n2p95>
- Means, B., Bakia, M., & Murphy, R. (2021). *Learning online: What research tells us about whether, when and how*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003093705>
- Milli Eğitim Bakanlığı (MEB). (2018). *Öğretmen akademisi programı*. <https://ogretmenakademisi.meb.gov.tr>
- Milli Eğitim Bakanlığı (MEB). (2024). *Yeni Maarif Programı*. Ankara.
- Partnership for 21st Century Skills. (2009). *P21 framework definitions*. <https://www.battelleforkids.org/networks/p21>
- Sahlberg, P. (2011). *Finnish lessons: What can the world learn from educational change in Finland?*. Teachers College Press. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9020.2011.00306.x>
- Sawyer, R. K. (2014). *The Cambridge handbook of the learning sciences*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9781139519526>
- Trilling, B., & Fadel, C. (2009). *21st century skills: Learning for life in our times*. John Wiley and Sons.
- William, D. (2011). *Embedded formative assessment*. Solution Tree Press.
- Yılmaz, E. (2020). The impact of constructivist learning environments on students' academic achievement and motivation. *Journal of Education and Learning*, 9(3), 100-112. <https://doi.org/10.5539/jel.v9n3p100>